

Varoituksia roppakaupalla

Viime kauden menestystä pohdittaessa ei voida sivuuttaa KPV:n kohdalla poikkeuksellisen runsasta keltaisten korttien määrää. Kun niitä pelaajamme saivat katsella 51 kertaa ja lisäksi kolme punaista korttia, niin voitaneen puhua "ennätyskesästä" kielteisessä merkityksessä.

Asiaan ei ole varmastikaan yhtä ainutta selitystä, mutta ehkä asenteella – "täysillä mukana joka minuutti" – voi selittää varsin monta keltaista korttia. Tyypillisimmillään se kävi ilmi ehkä Aki Sipilän, Tarmo Koivurannan ja Lawrence Smithin pelitavassa.

Useimmat keltaiset, 9, kortit keräsi juuri Aki Sipilä. Muut varoitettut pelaajat kauden aikana olivat Lawrence Smith 6,

Tarmo Koivuranta 5, Jussi Kemmo, Tuomas Uusimäki ja Jan Berg 4, Niko Kalliokoski ja Petri Piispanen 3, Ville Luokkala,

Demba Savage ja Petteri Forsell 2, Olli-Pekka Itälä, Joonas Pennanen, Juhani Koponen, Tommi Kauppinen, Habid Kunda, Demba Sayang ja Aleks Paavola 1 varoitusta.

Ilman varoituksia selvisivät otteluaikaa saaneista vain Gustav Långbacka, Mikko Annala, Jarkko Vesapuisto, Benjamin

Petri Piispanen palkittiin vuoden joukkuepelaajana.

Storbacka, Paco Corr ja Tommi Haanpää.

Punaista korttia kesken pelin joutuivat katsomaan Aki Sipilä, Demba Sanyang ja Juhani Koponen.

Peräti 31 varoituksen kohdalle erotuomari on kirjannut syyksi väkivaltaisen pelin. Yhdeksän kertaa on syynä ollut epäurheilijamainen käytös, neljästi taktinen rikkomus, kolmesti kiinnipitäminen tai repiminen, kahdesti pelin viivyttäminen, kerran vaarallinen peli ja jatkuva sääntöjen vastainen peli.

Ulosajon syynä Demba Sany-

angille on kirjattu raaka peli, Aki Sipilän kohdalla on maininta "ei määritely" eli punainen tuli toisesta varoituksesta samassa pelissä ja Juhani Koponen näki punaisen, kun koski käsin palloon rangaistusalueen ulkopuolella ja tuomari kirjoitti syyksi "törkeä epäurheilijamainen käytös".

Pasi Kallio kärjessä

KPV:n pelaajille kirjoitti varoituksia (13) useimmin Pasi Kallio. Lähinnä olivat Kim Ittonen 10, Toni Pohjoismäki ja Mika Koskinen 5 varoitusta. Ilman ainuttakaan varoitusta KPV selvitti pelin, kun erotuomarina oli Mikko Lehtola, Dennis Antamo ja Ville Nevalainen. Varoituksettomia KPV-otteluita oli myös Pasi Kallion, Toni Ollikaisen ja Kim Ittonen raporteissa.

Ykkösen erotuomareista Kim Ittonen jakoi 68 varoitusta vihellettyään 15 ottelua. Lähimmäksi pääsivät Pasi Kallio 53/16, Mika Koskinen 53/16, Toni Ollikainen 53/14 ja Toni Pohjoismäki 51/14.

Eniten varoituksia (6) yhdessä pelissä kirjoitti KPV:lle Kim Ittonen. Tuo tapahtui ottelussa KPV – FC Hämeenlinna.

Loppuminuutitkin syytä olla hereillä

Vaikka peliajaksi säännöissä mainitaan 90 minuuttia, niin tuskin viime kaudella yksikään ottelu päättyi tarkalleen tuon aikaa kestätyään. Muotiin ovat tulleet eri syistä annetut lisäminuutit ja olisikin oikeampaa ryhtyä puhumaan tehokkaasta peliajasta ja siihen suuntaan ollaan menossa vaikkakaan ei aivan samaan tyyliin kuin joissakin toisissa joukkuelajeissa

Minuutit ennen loppuvihellystä ovat usein varsin merkityksellisiä lopputuloksen kannalta. Sen saattoi KPV:kin kokea viime kaudella, mutta useimmissa tapauksissa ne olivat hyviä minuutteja seuralle. Kertoko se sitten vaikka siitä, että joukkueen fyysinen ja henkinen kunto olivat vastustajia parempia?

Peräti yhdeksässä sarjaottelussa voi tilastoinnin perusteella sanoa, että maalisepot onnistumisillaan pelin viimeisten kymmenen minuutin aikana ratkaisivat pelin lopputuloksen. Näistä kuusi merkittiin KPV:lle lisäpisteitä ja kolmessa oli "onni" vastustajan puolella.

Edellä olevaa väittämää tukevat seuraavat tilastotiedot:

- KPV – JJK ottelussa Demba Savage tasoitti pelin 2-2:een 88. minuutilla,
- PS Kemi – KPV ottelussa Tarmo Koivuranta teki voittomaalin 1-2 ottelun 88. minuutilla,
- TPV – KPV ottelussa Jussi Kemmo tukevoitti 90. minuutilla KPV:n voitoksi 2-4,
- VIFK – KPV ottelun 89. minuutilla Petteri Forsell teki 1-2 voittomaalin KPV:lle,
- KPV – FC Hämeenlinna ottelun 80 minuutilla Lawrence Smith tasoitti pelin 1-1:een,
- AC Oulu – KPV ottelun 84. ja 89. minuuteilla Lawrence Smith ja Jussi Kemmo ensin tasoittivat ja sitten vielä veivät KPV:n 3-4 voittoon,
- KPV – VIFK ottelussa tuli 90. minuutilla takaisku, kun Christoffer Kloov tasoitti pelin 2-2:een,
- KPV – AC Oulu ottelun 87. minuutilla Dominic Yoben tasoitus 1-1:een vei KPV:lta pari pistettä,
- KäPa – KPV ottelussa Tuomas Mustonen teki 84. minuutilla isäntien 2-0 voiton varmistaen maalin.

Loppuminuuttien opetus on selvä, mutta toisaalta myös ottelun alkuminuuteilla ja tauolta tultaessa on syytä olla hereillä.

Jalkapalloperheessä lausuttuja ajatuksia

Martti Kuusela, TPS, valmentaja:

– Parasta oli mielestäni se, että Roy Hodgson sai joukkueen uskomaan puolustuspelaamiseen. Tärkeintä ei ole se, että pelaa kauniisti, vaan se, että tulee tulosta. Hodgson valitsi näihin karsintoihin oikean pelitavan. Okei, se ei tällä kertaa tuottanut tulosta, mutta tuskin muutkaan pelitavat olisivat tuottaneet yhtään paremmin".

Riitta Hanganpää, Ponnistus, pj:

– Todella hyvä asia on, että he ovat aina valmiita tulemaan kaikkiin talkoisiin ja tempauksiin. He ovat mukana kaikkien tapahtumien toteutuksessa tavalla tai toisella". (Kyse on seuran eläkeläiskerho Höppäniöstä).

Sixten Boström, ex-koulutuspäällikkö:

– On helppoa sanoa, että arvosteleminen ja haukkuminen ovat jalkapallokulttuuria. Tämän taaksehan usein mennään. Tuntuu siltä, että media on ottanut mallia futiskulttuurin kaikkein huonoimmista puolista eli vaaditaan kevyin perustein esimerkiksi valmentajille potkuja".

Timo Marjamaa, ex-jalkapalloilija:

– Jalkapallo on ammattina vaan niin mukava, että se vie helposti mukanaan ajatukset toisenlaisesta elämästä. Se on sinänsä harmi, sillä aktiivisuuden jälkeen nimi katoaa nopeasti julkisuudesta ja useimpien katsojien mielestä. Siinä vaiheessa kannattaa olla mieltittynä jotain mielekästä tekemistä, jottei seuraavia vuosia

haikaile kadonneen pukukoppipielämän perään".

Paul Lindholm, Djurgården, valmentaja:

– Ruotsissa on erilaista johtamistapa. Valmentajien ja pelaajien suhde on lähempi ja tiiviimpi kuin Suomessa. Suomalainen valmentaja määrää enemmän ja haluaa olla hierarkiassa pelaajaa korkeammalla, kun taas Ruotsissa ratkotaan asiat yhdessä".

Mauri Forsblom, toimituspäällikkö:

– Jos laskee Hongan syyskuun ja lokakuun kotiotteluiden yleisökeskiarvon, pääsee virallisten lukujen kautta 2408 katsojaan. Jos taas luottaa omiin silmiinsä, totuus on lähempänä tuhatta kuin kahta tuhatta.

Hannu Ilvesniemi, HPS, pj:

– Luotamme siihen, että hyvällä valmennuksella kehittyvät taitavia pelaajia, jotka tuovat mukanaan myös urheilullisen menestyksen. Osoitamme omille junnuillemme, että tuolla on se miesten joukkue, jossa jokainen voi päästä pelaamaan aikuisena".

Taneli Haara, nuorisopäällikkö:

– Vaikka jotkut suhteutuvat kriittisesti taitokilpailuihin, eivätkä tunnusta niiden merkitystä pelaamiseen, lisätaito ei koskaan ole futisikäntällä pahitteeksi. Ei siitä ainakaan voi olla haittaa, että osaa ponnahtella, potkaista, kuljettaa ja vielä puskeakin palloa. Tästä taitokilpailuissa on juuri kyse".

Toni Korkeakunnas, valmennuspäällikkö:

– Seurojen olisi hyvä jatkaa

pyramidia taito- ja kykykoulujen jälkeen valitsemalla pieni ryhmä todellisia lahjakkuuksia yksilövalmennukseen".

Kari Niemi-Mikkola, olympiakomitea:

– Kaikki Pelaa -ohjelman tärkein anti on se, että aikuiset saadaan miettimään lapsen ihmisarvoa ja pelin voittamisen tarpeellisuutta. Jokaisen aikuisen pitäisi oppia tunnistamaan nämä asiat ja toimia sen mukaan. Silloin Kaikki Pelaa -ohjelma on tehnyt tehtävänsä.

Erkka V. Lehtola, jalkapallotoimittaja:

– Ohjelma on nonsaleerannut terveen kilpailun merkityksen ja luonut järjestöjen ylisuolejavia sääntöjä lasten urheiluun. Kyse on kuitenkin urheilusta. Kaikki Pelaa -ohjelmassa on eettisesti arvokkaita asioita, mutta se on jyrännyt meidän jalkapallostamme koko jalkapallon olemuksen. Olen iloinen, että nyt ollaan Palloliiton nuorisotoiminnan linjassa otamassa muutamia taka-askeleita mielestäni parempaan suuntaan".

Michael Jordan, ex-NBA-tähti:

– Olen epäonnistunut uudestaan ja uudestaan elämäni aikana, mutta se on myös syy, miksi olen menestynyt".

Timo Liekoski, maajoukkuevalmentaja:

– Kivirekiä emme maajoukkueille tarvitse. Emme tule hinaamaan ketään perässämme, jos pelaaja ei itse halua kehittyä. Sellainen, joka ei osaa, on parempi kuin sellainen, joka ei halua".

Grant Smith, HJK, jalkapalloilija:

– Jos huudan tai annan ohjeita pelaajille, tiedän ainakin välittäväni asiasta. Jos joku päivä olen vain hiljaa, se olisi merkki siitä, etten enää välitä".

Pasi Solehmainen, Viikingit, jalkapalloilija:

– Pelaajat ovat nykyään taitavampia ja se näkyy kovempina pelitempona. Vastustajat tuntuvat myös hieman nopeammilta, mutta toisaalta ehkä omakin vauhti on hidastunut vuosien myötä".

Niclas Grönholm, GrIFK, valmentaja:

– Heti jos joku tuo rahaa seuraan, pitää tuloksien näkyä seuraavana vuotena. Sellainen toiminta on tuhoon tuomittua".

Mauri Forsblom, toimituspäällikkö:

– HPS, KIF, HIFK ja Pallo-Pojat putosivat aikanaan pääsarjatasolta pitkälti siksi, että seurat olivat enimmäkseen yhden miehen varassa. Kun tämä voimahahmo ei enää jaksanut tai ollut halukas pumppaamaan rahaa jalkapalloharrastukseensa, seura joutui velka- ja putoamiskierteeseen".

Jouko Harjunpää, FC Hongan pj/tj:

– Kyllähän sen on maailmalakin nähnyt, että pelaajia tulee ja menee. Joukkueet muuttuvat. Mutta mikä on ja pysyy on se paikka, se stadion, sen tunnelma, fanit. Tärkeää on, että seuralla on se oma paikka ja miljöö".

Markku Ruokanen, PK-35:n pj:

– Ehkä keskustelu suomalaisen jalkapalloilun seuraston kehittämiseksi pitää tulevaisuudessa käydä – ja miksei myös tällä hetkellä – kokonaan uu-

desta lähtökohdasta. Ensin pitäisi tehdä liiketoimintasuunnitelma, eikä mieltä missä paidoissa pelataan tai kuka vetää mitään joukkuetta. Koko yritysmaailma perustuu siihen, että pieni ydinryhmä tekee suunnitelmat ja sen jälkeen suuremman joukon joko hyväksyvät ne tai hylkäävät".

Petteri Jaatinen, HJK:n valmennuspäällikkö:

– Meidän on oltava kriittisiä omaa toimintaamme kohtaan. Päätoimisuutta on vahvistettava ja ihmisiä palkattava lisää seuroihin. Vain ammattitaitoiset työntekijät oikeilla paikoilla pystyvät nostamaan jalkapalloilumme tasoa kansainvälisesti katsottuna".

Jukka Korkka, KäPa:n pj:

– Matkustaminen ja varusteet vievät suurimman osan meidän budjetista. Pelaajille emme pysty maksamaan tällä hetkellä mitään". Ykköseen nousseen edustusjoukkueen budjetti oli viime vuonna noin 35 000 euroa.

Boris Wistuba, FC Hongan valmentaja:

– Meillä A-juniorit yhdistettiin Kolmosessa pelaavan miesten kakkosjoukkueen kanssa. Näin A-juniorit pystyvät pelaamaan jo nyt miesten pelejä ja saavat harjoituksissa hyvää kokemusta. Hyppäys A-junioreista suoraan miesten liigajoukkueeseen on liian suuri".

Edellä olevat ajatukset on lainauskappaleina "90 min" -lehdessä julkaistuista haastattelusta.